

Уважаеми г-н Министър,

Пише Ви майката на едно 25-годишно момче, което живее втори живот благодарение на професионализма на българските лекари. Каквито и суперлативи да кажа, няма да са достатъчни за двамата медици и техния екип, които спасиха сина ми. Минаха вече пет месеца от животоспасяващата операция, а аз още съм изтръпнала от бедата, която ни сполетя. Но е вече време да се изправя срещу белия лист и да разкажа какво се случи.

На 22-ри срещу 23-ти април т.г. синът ми Николай Великов е бил приет по спешност, в критично състояние в Александровска болница. Свиханият екип през нощта, начело с доц. д-р Димитър Буланов, анестезиолога д-р Стоян Малков, извършва, по думите на техни колеги, "висш пилотаж" в областта на медицината. При утвърждаващ фон и в изключително тежко състояние, те правят медицинско чудо - от информацията, която ние, близките, получавахме постоянно и от медицинската документация.

При изключителната заетост на доц. д-р Буланов, той всеки ден, и по празниците, беше при моят момче и лично извършваше последващите процедури. Разговаряха за живота му дотук, за възможностите напред, вършваше му хос и сила да се бори. И те заедно се пребориха в тези критични